

Anoectochilus brevilabris

Lindl., Gen. Sp. Orchid. Pl.: 499 (1840)

Synoniem

Anoectochilus sikkimensis King & Pantl.

Dossinia marmarata Lindl.,

Anoectochilus griffithii Hook.f.,

Vindplaats

Vooral op hoogten van 1000 tot 1800 m ter boven zee; voornamelijk Sikkim maar ook Bhutan en Nepal in het Himalaya gebergte. Ze groeien op schaduwrijke plaatsen in de bossen in de rulle humus laag, waarover een laagje pas gevallen blad.

Beschrijving

Bladeren 6 tot 7 cm lang en 4 cm breed. Grondkleur is bronsgroen, nerven bij jong blad zilvergeel, later bij oudere bladeren overgaand in goudkleurig. Stengel is zacht (zoals bij de Balsemien). Weinig maar vrij dikke vlezige zachte wortels, die bij de geledingen te voorschijn komen. Bloemstengel ontspruit uit de top van de plant en groeit ca 20 cm boven het hoogste blad uit. Bloemen zijn wit.

Anoectochilus sikkimensis

Cultuur

De "bladorchideeën" of z.g. 'Jewel-orchids' hebben de naam niet langdurig in leven te houden te zijn. Onze *A. brevilabris* behoort tot de gemakkelijke soorten mits men aan enkele elementaire voorwaarden voldoet. In de eerste plaats het jaarlijks verpotten in vers materiaal. Ten tweede voldoende schaduw (50 tot 75%), en zorgen, dat geen spint of thrips schade kunnen toebrengen. Het mengsel, waarin men dit soort planten goed kan kweken dient te bestaan uit: ¼ verteerd beukenblad, ¼ fijngeknipt gevallen beukenblad, ¼ gehakt veenmos gemengd met gewassen scherpzand. Vooral dit laatste is belangrijk. Het mengsel moet zo luchtig zijn dat het niet dichtslaat tijdens het gieten. Gedurende de periode maart/oktober verlangt de plant regelmatig water (mits voldoende wortels aanwezig zijn) en van oktober tot maart moet de plant heel licht vochtig gehouden worden. Het verpotten kan het beste in febr./maart geschieden. De bloemen van de bladorchideeën zijn meestal onaanzienlijk. Bij enkele soorten, o.a. bij *A. brevilabris* kan het nadelig zijn om de bloemstengel te lang op de plant te laten en is het beter (tenzij men een zeer sterk exemplaar heeft) de stengel na een week af te knippen. Een gematigd klimaat en een plaatsje tussen de andere planten is het beste.

Vervangende potmaterialen zijn:

- zeer fijne bark + veenmos + scherpzand.
- Ook bijvoorbeeld: varenwortel + veenmos + scherpzand.

Bladorchideeën verlangen kleine potjes (van plastic kan ook, maar dan moet men voorzichtig zijn met water geven) Voor kamerkweek ongeschikt tenzij men in een kamerkasje uitsluitend bladorchideeën kweekt.

Bloeitijd

Meestal kunnen wij de bloei in het najaar verwachten.

Wetenswaardigheden

De bladorchideeën komen voornamelijk in Azië voor op allerlei hoogten, maar enkele soorten komen uit Zuid Amerika (Brazilië). Het geslacht *Anoectochilus* is met ca 40 soorten het grootst, dan *Goodyera* met ca 33, *Macodes* met ca 11 en verder *Hetaeria* (10), *Cystorchis* (12), *Vrydagzynea* (8), *Kuhlhasseltia* (5) en nog enkele kleine geslachten zoals: *Dossinia*, *Myrmechis* (

vroeger *Tubilabium*), *Zeuxine*, etc. De bekende *Ludisia discolor* (ook bekend als: *Haemaria discolor*) behoort tot de sterkste van de z.g. Jewel-orchids. De bloem hiervan is ook zeker de moeite waard.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2018

Tekst: Kring Haarlem

Foto's/ tekening: